

“La gent jove pakistanesa, sobretot les noies, necessiten molt de suport.”

Escrit per Lola Mariné i Elena Tarifa. Mon Comunicació/La Independent. Fotos: Júlia López
dijous, 19 de maig de 2011 12:30

Shabana Idres, originària del Paquistan

Shabana Idres és presidenta de SAHA, l'associació de Dones de Pakistan a Sant Martí. Encara que només porta 5 anys a Barcelona, aquí ha tingut a la seva filla, que ara té 4 anys, i també va ser aquí on es va separar del seu marit fa 3 anys. En tan poc temps ja parla bé el castellà i una mica català i s'ha fet imprescindible entre la gent de la seva comunitat.

Ens trobem amb Shabana al Centre Cívic Besòs. És aquí on hi ha provisionalment la seu de l'associació que presideix: l'Associació Cultural Saha, que comparteix un local que s'està reformant amb l'associació Ambar Prim. El centre Cívic és el lloc que més recorda quan es van instal·lar al Besòs. Des d'aquí dirigeix i coordina l'ajuda a dones pakistaneses que, com ella en el seu moment, volen integrar-se el més aviat possible a la societat catalana.

L'associació les ajuda tant en l'aprenentatge de l'espanyol com en els problemes diaris concrets amb els que es troben. L'objectiu és que s'adaptin i progressin dins la nova societat en la qual, per diverses circumstàncies, les ha tocat viure.

"No poder sortir de casa va ser el pitjor" □

Shabana Idres va néixer a Gujrat (Pakistan) i és mare d'un noi de dinou anys i d'una nena de quatre. Vesteix el tradicional shalwar kameez perquè diu que se sent més còmoda i perquè pensa que d'aquesta manera tant els homes com les dones del seu país la senten més propera i hi confien més. Shabana és elegant i serena i parla en veu baixa i pausada; reconeix que personalment ha canviat bastant des de que va arribar a Catalunya l'any 2005 amb el seu fill, que aleshores tenia catorze anys, per reagrupament familiar, ja que el seu marit vivia a Barcelona des de 1993 i la família va considerar que era moment de retrobar-se amb ell.

Acostumada a viure al seu país a una casa gran, envoltada de comoditats, fins i tot amb servei, i en companyia d'una nombrosa família, la primera impressió que va tenir en arribar al barri del Besòs va ser força negativa. Tot li semblava brut i lleig, no comptava amb ningú més que amb el seu marit i el seu fill, i només volia tornar al seu país. Però aviat es va adonar que aquí les dones es movien amb una major llibertat i que hi havia grans possibilitats de formació, tot i que al principi el seu marit es va oposar a que assistís a les classes que organitzava el centre Cívic. ··

Una de les coses que més va cridar la seva atenció va ser la forma de vestir de les dones; educada en la cultura tradicional del seu país, sentia vergonya aliena davant el gust de les espanyoles per exhibir els seus cossos, escassament tapats, segons el seu parer, sobretot a l'estiu. ·

Al principi de la seva estada a Barcelona, com a moltes d'altres dones paquistaneses, amb prou feines sortia de casa (el seu marit no l'hi permetia), però, quan després de molt insistir i amb el suport del seu fill, va aconseguir el permís del marit per assistir a classes, va començar a experimentar un canvi profund, la qual cosa li va crear seriosos problemes amb el marit qui no acceptava que parlés amb altres homes. ·

Un dia, però, el director del centre cívic li va proposar d'organitzar una setmana dedicada al Pakistan, projecte del qual Shabana es va fer càrrec amb gran entusiasme i va ser quan es va adonar que fer intermediació cultural i social és el que més li agradava. ·

“La gent jove pakistanesa, sobretot les noies, necessiten molt de suport.”

Escrit per Lola Mariné i Elena Tarifa. Mon Comunicació/La Independent. Fotos: Júlia López
dijous, 19 de maig de 2011 12:30

Poc després, els seus problemes familiars, que es van agreujar, la van obligar a traslladar-se temporalment a Lleida, on va residir per un temps en una Casa d'Acollida. Va comprendre poc a poc que ella era l'única propietària i responsable de la seva vida i que ni el seu marit, ni els seus germans, ni els seus pares, ni cap home, tenia dret a decidir per ella. ·

Pionera en canviar mentalitats

La **Shabana Idres** va ser una de les primeres dones pakistaneses que es va atrevir a divorciar-se i a tirar endavant sola amb els seus fills. Afortunadament, sempre va comptar amb el suport i l'ajut tant de les institucions catalanes com dels seus veïns, i avui se sent integrada i respectada, tant pels catalans com pels seus compatriotes.·

Ara posa la seva experiència al servei d'altres dones i de la comunitat pakistanesa del seu barri tot exercint una tasca d'ajuda i mediació, conscient que canviar una mentalitat tan conservadora i tradicional com la seva és una feina a llarg termini que requereix la col.laboració de les famílies per tal que influeixin de manera positiva en la educació dels seus fills i filles perquè així alguna cosa pugui canviar en el futur. No sent nostàlgia del seu país ni hi tornaria per res del món, ja que la seva mare va morir fa dos anys i era l'única raó que l'hauria impulsat a tornar-hi; la resta de la família es troba repartida per diferents països del món, i ella sent que, si bé quan va venir a Catalunya va perdre un estatus social més alt, va guanyar en canvi una cosa que valora molt més, com és la pròpia autonomia personal i el creixement com a ésser humà. ··

“La gent jove pakistanesa, sobretot les noies, necessiten molt de suport.”

Escrit per Lola Mariné i Elena Tarifa. Mon Comunicació/La Independent. Fotos: Júlia López
dijous, 19 de maig de 2011 12:30

Quan li preguntem què creu que ha aportat ella al nostre país, no s'atreveix a respondre, tot i l'encomiable tasca que realitza. Diu que això és una cosa que haurien de comentar altres persones. Entre altres coses, dona classes de castellà a les seves companyes nouvingudes, i l'any passat va aconseguir una professora de català perquè les que volguessin tinguessin l'ocasió d'aprendre també la llengua catalana.

No dubta, però, en afirmar que no va tenir cap dificultat d'integració i que el fet de ser dona no li va restar oportunitats sinó tot el contrari, atesa la diferència abismal que va trobar entre la vida de les dones a Catalunya, en comparació amb el tracte a les dones al seu país d'origen. Considera que l'actual crisi econòmica és un factor decisiu en la percepció negativa que es té actualment a Espanya de la immigració, i li sembla just que es prioritzi a la població autòctona i que es reguli d'alguna manera l'entrada d'estrangers. Tot i que, d'altra banda, considera que cal seguir treballant, com s'està fent, per afavorir l'enteniment i la integració entre les diverses cultures. Afirma que es relaciona molt amb la seva comunitat, els veïns i veïnes del barri, i que parla amb tothom amb naturalitat. Té moltes amigues entre les companyes de l'associació i les veïnes, tot i que reconeix que fa molt poca vida social, per la seva dedicació a la família i a la feina que fa.

Treball imprescindible amb les més joves

És que per a **Shabana Idres**, la feina de intermediació familiar i social és molt important, i més ara que amb la crisi hi ha compatriotes seus que volen tornar al seu país però les seves filles o fills no. Cal tenir en compte que per ells la unitat familiar es fonamental i això planteja molts conflictes.

Però ella no es dedica només a resoldre problemes, també té molt en compte l'aspecte lúdic i cultural. Per això organitza festes i trobades gastronòmiques i interculturals. Segons la mediatra, la gent jove pakistanesa, sobretot les noies, necessiten molt de suport. Així, entre els programes que vol desenvolupar al 2011 cal destacar les xerrades als Instituts i escoles (on hi ha molts pakistanesos/as) per tal de conscienciar sobre el dret que tenen a escollir la seva vida i la seva futura parella. Dia si i dia no es troben amb casos de noies, i també nois, que són obligades per la família a contraure matrimonis forçats amb homes que no estimen, i sovint que fins i tot no coneixen. Un projecte per al districte de Sant Martí, però que li agradaria poder desenvolupar en altres indrets de Catalunya, allà on hi hagi més immigració paquistanesa.